

РЕШЕНИЕ

№ 2745

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова

Ванина Колева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2136** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на З. А. А., като законен представител на [фирма], чрез адв. Д. срещу Решение № 262 от 21.01.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав, постановено по н.а.х.д. № 7340/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 3370842 издаден от СДВР, с който на касатора като законен представител на [фирма] - ползвател на лек автомобил "Р. К." с рег. С., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, тъй като при постановяването му са допуснати нарушения на материалния закони и процесуалните правила. Наведени са твърдения, че обстоятелствата описани в съдържанието на ЕФ, не съответствали на действителността. Решението е постановено при неправилна преценка на доказателствата. Моли се решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно - иска решението да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Претендира разноски.

Ответната страна, Столичната дирекция на вътрешните работи, редовно призована, не

се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, след запознаване с доказателствата по делото, наведените касационни основания и изтъкнатите доводи, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал. 1 и 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210 от АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

От фактическа страна е установено, че на 06.02.2020 г. в 12.19 часа, в [населено място], по Околовръстен път, с посока на движение от [улица]към „Ч. връх“, до магазин „А.“, с мобилна система за видеоконтрол – TFR1-M № 613 била засечена скорост на движение на моторно превозно средство - лек автомобил с марка и модел - "Р. К.", рег. СВ 2736 РМ, от 104 км/ч. при максимално разрешена скорост в този пътен участък на населеното място от 80 км/ч. (превишение на разрешената скорост с 24 км.). Ограничението на скоростта било въведено с пътен знак В-26, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил Електронен фиш серия К, № 3370842 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяната му на процесуално основание. Разглеждайки спора по същество, в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН, след анализ на приобщените по делото писмени доказателства съдът е приел, че отговорността на наказаното лице е правилно ангажирана. В тази връзка СРС като съобразява представената по делото справка, от която е виден собственикът на автомобила, но и отразеното, че [фирма] е ползвателят на л.а. към датата на нарушението приема, че правилно и законосъобразно процесният ЕФ е издаден на законния представител на търговското дружество - ползвател. Въз основа на доказателствата за установяване на нарушението с мобилна система и данните за годността ѝ, както и на сваления на хартиен носител снимков материал, е прието, че е осъществен съставът на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, тъй като конкретният автомобил е управляван на посочените в ЕФ място, дата и час, с превииение 24 км. на разрешената скорост от 80 км/ч., в това число, че нарушението е заснето с годно техническо средство и при спазване на действащите правила. Съдът е обсъдил и спазването на изискванията за съставянето на ЕФ - по образец, както и приложената санкционна норма - по чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства съдът е установил, че З. А. А. е осъществил състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП предвид, че ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 и чл. 188, ал. 2 ЗДвП е издаден срещу законния представител на дружеството - ползвател на автомобила.

Така постановеното решение е правилно. Изложените от съда съображения, се споделят от настоящата инстанция. Възраженията в касационната жалба, направени и

пред въззивната инстанция, обсъдени в оспореното по делото решение са необосновани и неоснователни. Въззивният съд е изложил обосновани фактически и правни съображения относно субекта на административно-наказателната отговорност, приложената санкционна норма, както и по всички събрани доказателства и възраженията по тях, които обсъдени в обобщение по-горе, се споделят от касационната инстанция.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14 - дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по, ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай в хода на административнонаказателното производство е установено по допустим процесуален ред, че друго лице, различно от собственика, е имало фактическата възможност да управлява автомобила по време на извършване на нарушението. Неоснователно е възражението на касатора, че не било установено по категоричен начин, че той е извършил нарушението. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение, предвид отразеното в справката за собственик на автомобила. Действително от доказателствата по делото е видно, че собственик на процесния автомобил е [фирма], а негов ползвател е [фирма], тъй като в случая собственикът е предоставил превозното средство за ползване. В тази връзка от събраните пред СРС писмени доказателства е видно, че в рамките на административнонаказателното производство е бил установен ползвателят на автомобила по данните за неговата регистрация – „О. А.“, с управител З. А., комуто е бил съставен, на основание чл. 188, ал. 2 ЗДвП, електронен фиш серия К № 3370842 на 06.02.2020 г., с който е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Настоящата инстанция споделя извода на СРС, че в ЕФ са посочени с достатъчна прецизност както фактическите така и относимите правни основания за ангажиране на отговорността на касатора за допуснатото нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП при управлението на процесния автомобил. Обосновани са и изводите на съда за законоустановен размер на санкцията по чл. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Въз основа на изложеното, административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана с издаването на електронен фиш на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

Настоящата касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 НПК за отмяна на съдебното решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК вр. с чл.

63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 262 от 21.01.2022 г., постановено по НАХД № 7340/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: